

ע"פ 57312/01/19 - שמחה לעדן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 57312-01-19 לעדן נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי
מערער שמחה לעדן ע"י ב"כ עו"ד ג'יהן חבשי
נגד מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
משיבה

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה (כב' השופטת ש' זוכוביץ - אורי) מיום 13/12/2018 בתיק המ"ש 4290-11-18, בה נדחתה בקשה להארכת מועד להישפט שהגיש המערער.

1. לחברת שמרד אלקטרוניקה (1977) בע"מ (להלן: "**החברה**") נשלחה הודעת תשלום קנס, בה נטען כי ביום 24/6/2017 נהגה ברכב במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

ביום 7/11/2018 הגיש המערער לבית המשפט קמא בקשה להאריך לו את המועד להישפט בגין הודעת הקנס הנ"ל.

בבקשתו טען כי הוא הבעלים של החברה, כי במועד הנקוב בהודעת הקנס הוא זה שנהג ברכב וכי הוא כופר בביצוע העבירה. המערער פירט כי בקשה שהגיש להסבת הדו"ח, ימים ספורים קודם המועד האחרון לתשלום, נדחתה, בנימוק שהוגשה באיחור. בעקבות זאת המערער שילם את הדו"ח בשגגה, לנוכח ריבית הפיגורים שצבר ומחשש שיינקטו הליכים לגביית החוב.

המערער הוסיף וטען כי נוצר מצב משפטי עמום בסוגיית מצלמות א-3, ונוצרו נסיבות מיוחדות לגבי אכיפת עבירות המתועדות על ידן, הבאות לידי ביטוי בהנחיית פרקליט המדינה להפסקת/הקפאת האכיפה באמצעותן. לאור זאת המערער השתכנע כי אם בקשתו תידחה יגרם לו עיוות דין.

2. בהחלטתו, מושא הערעור, דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע כי הדו"ח שולם קודם להסבתו, ובכך השתכללה הרשעת החברה והיא הפכה חלוטה. עוד נקבע כי הבקשה הוגשה בשיהוי רב, כשנה וחצי לאחר ביצוע העבירה, ללא נימוק המצדיק זאת. בנוסף נקבע כי העובדה שאדם אחר נהג ברכב

עמוד 1

אינה מהווה עיוות דין המצדיק הארכת המועד להישפט, וכי הטענה בנוגע למצלמות א-3 אינה רלבנטית עוד, לאחר שהדו"ח שולם.

3. בערעור שהגיש שב המבקש על טענותיו בבית המשפט קמא, והוסיף כי הודעת הקנס שולמה על ידו בכפל ביום 30/5/2018.

4. לא ביקשתי את תשובת המשיבה.

5. דין הערעור להידחות.

6. על פי הקבוע בסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב - 1982, לאחר שהחברה שילמה את הקנס, רואים אותה כאילו הודתה באשמה לפני בית המשפט, הורשעה ונשאה את עונשה.

טענת המערער לפיה הקנס שולם בטעות, מחשש לצבירת ריבית פיגורים ונקיטת הליכי גבייה, אינה מלמדת על נסיבות מיוחדות המצדיקות לחרוג מהכלל האמור. לא למותר להזכיר כי, הפסיקה לא הכירה במקרה בו נטען שאשת הנהג שילמה את הדו"ח לאחר שהגיש בקשה להישפט, כמקרה חריג המצדיק הארכת מועד להישפט. בית המשפט העליון קבע כי:

"הרשות המנהלית, ועל אחת כמה וכמה הערכאות המשפטיות, אינן מחויבות לבחון האם תשלום הקנס באמצעות אתר האינטרנט שולם על ידי המבקש; על ידי אחר, בהנחייתו של המבקש; על דעתו של המבקש; או בניגוד לדעתו. גם אם נכון הוא, כי התשלום התבצע על ידי אשתו של המבקש, הרי שאין לראות במקרה זה כמקרה חריג, המצדיק הארכת מועד לאחר תשלום הקנס, וזאת נוכח ידיעתו של המבקש על דבר קיומו של הדו"ח, ובשל היעדר נסיבות מיוחדות בעניינו של המבקש."
(רע"פ 2937/17 פלדמן נ' מדינת ישראל 2/4/2017)

7. גם טענת המערער בדבר "המצב משפטי עמום בסוגיית מצלמות א-3" אינה מסייעת בידו, משזו הועלתה למעלה מ-5 חודשים לאחר תשלום הדו"ח (השוו: עפ"ת (י-ם) 7334-12-18 בן דוד נ' מדינת ישראל (26/12/2018)).

מעבר לצורך אומר כי אין בטענה האמורה כדי לבסס הנחה בדבר קיומו של עיוות דין, שכן לא הוכח קיומה של הנחיה מאת פרקליט המדינה להפסיק או להקפיא את האכיפה באמצעות מצלמות א-3. לכן, דינה להידחות גם לגופו של עניין. ככל שהטענה נסמכת על פסק דין שניתן בבית המשפט לתעבורה, הרי שאין מדובר בפסק דין מחייב או מנחה, ואין בו די כדי להצביע על קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה (עפ"ת (י-ם)

46562-12-18 אטיאס נ' מדינת ישראל 14/3/2019).

8. עולה מהאמור כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.